

Heer God, Gij wijkt nooit van onze zijde en Gij gaat altijd met ons mee. Open onze ogen voor uw zorgzame aanwezigheid bij jongen mensen, vooral bij hen die lijden en verdriet hebben. Maak ons aandachtig voor wat jongeren ter harte gaat, voor hun dromen en wensen, voor hun noden en angsten. Laat ons ontdekken waar het op aankomt in de wereld van scholen of jeugdbewegingen, in jongerengroepen of parochies. Laat ons samen de weg gaan van vernieuwing en verdieping en beziel ons met de Geest van Jezus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

gebed bij het synodaal proces in het bisdom Brugge
bisschop L. Aerts

op weg naar Emmaüs -onderweg (h)erkennen we elkaar-

Wij zijn al zo lang op weg
weg van de stad van onze hoop
naar een dorp waar het beter moet zijn.

Geloofden wij niet
dat wij de angst konden overwinnen?
De angst omwille van eigen onmacht
ons gebrek aan edelmoedigheid, en
dienstbaarheid,
ons tekort aan vergevingsgezindheid
en verzoening.
Wij hadden het zo anders gedroomd.
De angst van het kind
wanneer vader en moeder
elkaar verwijtend
iets toeschreeuwen.
De angst van de Afrikaanse jongen
om uitgewezen te worden.
Zij hadden het zo anders gedroomd.

Heer, ontferm U.

*Wij zijn al zo lang op weg
dezelfde verkeerde kant op
weg van de stad van onze hoop
naar een dorp
waar water en brood moet zijn.*

Dachten we niet
dat we vrij waren
en bevrijden konden
al die stakkers?
De zogenaamde moeilijke jongen
die zijn jaar moet overdoen en straf krijgt.

Die lawaaimaker met zijn brommer
onverschillig voor mijn vak.
Het meisje dat thuis
na een slaande ruzie wegliep.
De collega die het
zo moeilijk heeft in haar klas.
De man die doof en stom is;
stom gemaakt door het werk
voor brood alleen
- een leven lang

Heer, ontferm U.

*Wij waren al zo lang op weg
onverstandig,
de verkeerde kant op
traag van hart in geloof
weg van de stad van onze hoop.*

Wij herkenden Hem niet
toen de Vreemdeling nabij kwam
in het lange verhaal van Abraham tot 'nu',
en in het verhaal van zovele anderen
die met een warm hart
geraakt door God
en bewogen om mensen
ons voorgingen.
Het klonk vaak zo overbekend,
zo eentonig.
Het Woord van de Vreemdeling bleef
een woord tussen de velen.
Toen werd het héél stil.
Wij luisterden met heel ons wezen.
Ons bange hart brandde.
Was Hij ook niet bij ons
in de stilte,

in dat bemoedigend woord,
in dat bevrijdend verhaal?

Spreek tot ons!

*Wij zijn al zo lang op weg naar huis
een Vreemdeling liep mee.
Het werd avond en laat
de weg duister.
"Kom binnen", zeiden we.*

Naar huis gaan en thuis komen,
aanschuiven aan de tafel
om te eten en te drinken
van de vriendschap
en geloofsgenoten vinden,
te gast zijn en vertrouwen vinden.
Naar huis gaan om thuis te komen
en je reisgezel uitnodigen
gastheer of gastvrouw zijn,
open gemeenschap
voor opvoeders en opvoedsters
medewerkers en vrienden.
"Kom bij ons binnen
wij vertrouwen in jou".
Een kind, een jongere een thuis geven
een veilige plaats aanbieden.
Het hart openstellen en zeggen
"Toe neem nog wat,
wij geloven in jou".
Dan kan de gast gastheer worden
groeit er diepe gemeenschap.

Ja ik geloof!

*Wij waren zo lang op weg geweest.
Hij kwam binnen
Hij nam brood, zegende het
en brak het en deelde het.
Herkenning, communio,
verborgen aanwezigheid,
nieuwe toekomst, vrede en vreugde.*

Samen aan tafel zitten
luisteren naar
en treden in elkaars verhaal
metgezellen en vrienden worden
verbondenheid,
eenzaamheid doorbreken.
Aan tafel zitten en brood breken.
Een glimlach voor een kind.

Een jongere meer dan
eens de hand reiken.
Een zieke zalvend nabij zijn.
De andere en Andere (h)erkennen:
mysterieuze gemeenschap
in verborgenheid.
Op een nieuwe wijze
geloofsgemeenschap worden.
Doe het ons voor Heer,
brek het brood

Neem en eet.

*Wij waren zo lang op weg.
Wij herkenden Hem niet.
Toen brak Hij het brood.
Een nieuwe toekomst ging open.
Dat moesten de andere weten
en wij op weg, verkondigen, op missie.*

Na het breken van het brood
gezonden worden
met wat je gezien en gehoord hebt.
Eerst naar de eigen gemeenschap
de toetssteen voor je getuigenis.
Luisteren en open
voor hun diepte-ervaring
om dan samen,
niet alléén maar met velen
vanuit één gemeenschap
dienstbaar te onderwijzen, te genezen
te animeren en hoop te geven.
De Geest herkennen en ontvangen
die leeft in kleinen en eenzame reizigers.
Kinderen en jongeren (h)erkennen,
een thuis bieden
een school voor het leven
een speelplaats om jong te blijven
een geloofsgemeenschap
om te horen en te zien
dat 'Hij leeft!'.
Kinderen en jongeren ont-moeten
opvoedend nabij-zijn,
bevraged:
"Waar praat je onderweg over"?
Het brood aanreiken en
een beetje hoop schenken
en dankbare getuige worden
van het wonder van de vreugde

Ga en verkondig!

Jos Claes